

ΣΙΣΥΦΟΣ ο Ισόθεος

Εάν όχι όλοι σας, τουλάχιστον οι περισσότεροι από σας, γνωρίζετε τον μύθο του Σισύφου! Εκείνο όμως που δεν γνωρίζατε κανένας μέχρι σήμερα, είναι πως το ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΠΑΝΤΕΧΝΟΝ, πρόσθεσε και μια πιο καταπληκτική συνέχεια σε αυτόν τον μύθο!

...

Για όσους δεν γνωρίζουν λοιπόν τον μύθο, ο Σίσυφος ήταν γιος του Αιόλου, ιδρυτής και βασιλιάς της αρχαίας πόλης Εφύρας (της σημερινής Κορίνθου) και πατέρας του Οδυσσέα. Κάποτε όμως τόλμησε να προδώσει στον Ασωπό που έψαχνε την χαμένη κόρη του την Αίγινα και με αντάλλαγμα την δημιουργία μίας αστείρευτης πηγής στον Ακροκόρινθο, πως την είχε αποπλανήσει ο θεός Δίας. Αυτό όμως θύμωσε τον Δία και ζήτησε από τον Θάνατο, να πάρει τον καταδότη στον Κάτω Κόσμο. Εκεί όμως ο Σίσυφος κατάφερε να αλυσοδέσει τον Θάνατο κι αυτό είχε σαν συνέπεια, να μην πεθαίνει κανένα πλάσμα στην Γη, ούτε καν οι ασθενείς ή οι βαριά πληγωμένοι και ακρωτηριασμένοι πολεμιστές, που τον αποζητούσαν απεγνωσμένα για να λυτρωθούν από την φρικτή ζωή και τα βάσανά τους. Έτσι ο Δίας αναγκάστηκε να στείλει τον θεό Άρη για να απελευθερώσει τον Θάνατο και να αποκατασταθεί η τάξη.

Όταν όμως απελευθερώθηκε, οργισμένος ο Θάνατος από το πάθημά του, άρπαξε τον Σίσυφο και τον παρέδωσε στους θεούς του Κάτω Κόσμου. Αυτός όμως είχε προλάβει κι είχε συμβουλέψει την γυναίκα του, να μην θάψει το σώμα του και να μην τελέσει τις προβλεπόμενες νεκρικές τιμές. Έτσι έπεισε την θεά του Κάτω Κόσμου την Περσεφόνη, να του δοθεί η άδεια για μια προσωρινή επιστροφή στον κόσμο των ζωντανών, μέχρι να πείσει την γυναίκα του να πράξει τα δέοντα. Φυσικά ο Σίσυφος δεν επέστρεψε ξανά στον Κάτω Κόσμο κι έζησε μέχρι τα βαθιά γεράματα γιατί ούτε κι ο Θάνατος τολμούσε πια να τον πλησιάσει.

Όταν όμως πέθανε, για όλα αυτά τα κατορθώματά του εις βάρος των θεών, καταδικάστηκε από τους θεούς να κουβαλάει για πάντα έναν βράχο ως την κορυφή της Σημαίας στο Λουτρό της Ελασσόνας, με σκοπό να τον ρίξει από την άλλη πλευρά. Μόλις όμως θα πλησίαζε στον σκοπό του, ο βράχος θα κατρακυλούσε προς τα πίσω και η προσπάθεια, έπρεπε να ξεκινήσει και πάλι από την αρχή!

Και τώρα η συνέχεια του ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥ ΠΑΝΤΕΧΝΟΥ:

Πέρασαν χρόνια πολλά κι ο Δίας που παρακολουθούσε τακτικά το μαρτύριο του καταδότη του, παραξενευόταν που ο Σίσυφος όχι μόνο δεν μηχανευόταν κάποιο τέχνασμα για να γλιτώσει από την τιμωρία του, αλλά όταν κάθε φορά ο βράχος τόσο ελάχιστα από την κορυφή κατρακυλούσε προς τα πίσω, ο Σίσυφος κοίταζε πρώτα προς τον Όλυμπο, μετά προς τον Αχέροντα, έσκαγε στα γέλια για ώρες και κατόπιν πιο ευδιάθετος από κάθε άλλη φορά, έτρεχε να ξεκινήσει και πάλι την προσπάθειά του.

Αφού λοιπόν του ήταν αδύνατον να κατανοήσει αυτήν την παράξενη συμπεριφορά του τιμωρημένου, κάλεσε τον θεό του Κάτω Κόσμου τον Πλούτωνα για να το συζητήσουν μήπως κι από κοινού, μπορέσουν να την εξηγήσουν. Ανέβηκε λοιπόν ο Πλούτωνας στον Όλυμπο, αντάμωσε τον Δία κι επί τέσσερα ολόκληρα χρόνια, συζητούσαν αποκλειστικά και μόνο για τον Σίσυφο! Δεν

κατάφεραν όμως να βρουνε καμία εξήγηση, οπότε αποφάσισαν να ρίξουνε τα μούτρα τους και να πάνε να την ζητήσουν από τον ίδιο τον Σίσυφο.

Έτσι κι έγινε. Κατέβηκαν οι θεοί από τον ουρανοσκέλαστο Όλυμπο και πήγαν στο βουνό του μαρτυρίου στην Σημαία του Λουτρού Ελασσόνας, για να βρουν τον Σίσυφο. Τον βρήκαν ακριβώς την στιγμή, που για ακόμη μια φορά ο βράχος ελάχιστα πριν την κορυφή, άρχισε βαρύς να κατρακυλάει προς τα κάτω προς το Σέλωμα. Κοίταξε με φλογερό βλέμμα ο Σίσυφος μια προς τον Όλυμπο, μια προς τον Αχέροντα κι όπως πάντα, άρχισε εκεί πριν την κορυφή, να ξεκαρδίζεται και πάλι στα γέλια! Αφού χόρτασε να γελάει, γύρισε να πάρει χαρούμενος τον κατήφορο για την επόμενη προσπάθεια. Γυρνώντας όμως, αντικρύζει πίσω του τους θεούς, που τόσες ώρες τον παρακολουθούσαν έκπληκτοι χωρίς να διακόψουν το γέλιο του.

- Ωωωω, τι μεγάλη τιμή! Οι μεγαλύτεροι θεοί, οι θεοί της ζωής και του θανάτου στην ... Σημαία της τιμωρίας μου! Κοπιάστε να σας φιλέψω, τους λέει ο Σίσυφος απλώνοντας προς το μέρος τους τα χέρια με τις άδειες και ροζιασμένες του παλάμες!

Βλέπουν τα άδεια χέρια οι θεοί και θυμώνουν που ο θνητός τους περιγελά προσκαλώντας τους σε γεύμα, μη έχοντας τίποτα να τους φιλέψει!

- Μας κοροϊδεύεις; Αφού δεν έχεις τίποτα, τι θα μας φιλέψεις;

- Πως δεν έχω; Έχω αμύθητα πλούτη και τους γνέφει προς τα τεταμένα χέρια του που δεν είχε κατεβάσει ακόμα και σμίγει τις ανοιχτές παλάμες κάνοντάς τες χούφτα, όπως οι βοσκοί κάτω από τις βρύσες για να πιουν νερό.

Κοιτάζονται οι θεοί κι απορούν!

- Μα δεν έχεις τίποτα!

- Πως δεν έχω!

- Και τι έχεις να μας φιλέψεις;

- «Μόχθο θεοί μου, μόχθο»!

Κοιτάζονται οι θεοί με απορία, δεν καταλαβαίνουν τι τους λέει και μη θέλοντας να του δείξουν την αδυναμία τους, αποφασίζουν να του εξηγήσουν τον λόγο της επισκέψεώς τους.

- Άσε το φίλημα για μιαν άλλη φορά, όταν θα έχεις και κάτι να μας προσφέρεις! Εμείς εξάλλου δεν ήρθαμε στην Σημαία σου για φίλημα αλλά για άλλον λόγο. Σε παρατηρούμε τόσα χρόνια τώρα, όχι μόνο να υπομένεις καρτερικά την τρομερή τιμωρία που σου επιβάλλαμε, αλλά κάθε φορά που αποτυγχάνεις κιόλας, εσύ ξεσπάς σε ακράτητα γέλια και το απολαμβάνεις ακόμη περισσότερο!!! ... Γιατί λοιπόν συμπεριφέρεσαι κατά αυτόν τον τρόπο και δεν υποφέρεις όπως εμείς επιθυμούσαμε όταν σε υποβάλλαμε σε αυτήν την τιμωρία; ...

Γέλασε τρανταχτά ο Σίσυφος και το γέλιο του έφτασε μέχρι τον Όλυμπο και μέχρι τον Αχέροντα! Το ακούσανε όλοι οι θεοί, το άκουσε κι ο Χάροντας και παρατήσαν όλοι τις ασχολίες τους για να ακούσουν την απάντηση του Σίσυφου.

- Να σας το πω αγαπημένοι μου θεοί, γιατί να μην σας το πω!; Γλεντάω το πάθημά σας!!! ...

- Το πάθημά μας!!!;;; ... Τρελαθήκαν οι θεοί!

- Ναι το πάθημά σας! Κοιτάξτε να δείτε! Εσείς κρίνατε πως επειδή αμφοσβήτησα πολλές φορές την παντοδυναμία σας, έπρεπε να τιμωρηθώ τόσο υποδειγματικά, ώστε να μην το ξανακάνει κανένας άλλος άνθρωπος στον κόσμο έτσι δεν είναι; Και φροντίσατε μάλιστα για αυτόν τον λόγο, να είναι όχι μόνο σκληρή η τιμωρία μου, αλλά και να την μάθουν όλοι οι άνθρωποι της Γης, ώστε να παραδειγματιστούνε αναλόγως! Ε λοιπόν, εκεί ακριβώς ηττηθήκατε!

- Και πως ηττηθήκαμε!!!;;; ...

- Να σας το πω αλλά θα ξεκινήσω κάπως ανάποδα, δηλαδή από την διάδοσή της στους ανθρώπους. Τι καταφέρατε λοιπόν; Εκεί που με γνωρίζανε μόνο οι άνθρωποι της πόλης μου και όσοι τέλος πάντων συναναστράφηκαν κατά καιρούς μαζί μου είτε σε καιρούς ειρήνης είτε σε πολέμου, τώρα με γνωρίζουν όλοι πάνω στην Γη! Κι εκεί που όλοι νομίζανε πως είναι αδύνατον κάποιος άνθρωπος να τα βάλει μαζί σας και να σας νικήσει, τώρα ξέρουν πως μπορεί να το κάνει ο καθένας

τους! Διαδώσατε δηλαδή παντού, την αδυναμία σας!!! ... Πάμε τώρα και στην ίδια την τιμωρία. Ως θεοί, υποτίθεται πως σκέπτεστε με τρόπο ιδανικό και ανυπέρβλητο έτσι δεν είναι;

- Ναι απαντήσανε με μια φωνή οι θεοί της ζωής και του θανάτου.

- Οπότε κάλλιστα οι αποφάσεις σας, θα μπορούσαν να θεωρηθούν αναπόσπαστο κομμάτι της υποστάσεώς σας, πως τελικά είναι εσείς οι ίδιοι και συνεπώς, όποιος υποτάσσεται σε αυτές, ουσιαστικά γίνεται ένα με αυτές, άρα γίνεται ένα και με εσάς, έτσι δεν είναι;

Μείναν άφωνοι ο Δίας κι ο Πλούτωνας! Ένα ωωωω θαυμασμού ξέφυγε από το στόμα όλων των υπολοίπων θεών που παρακολουθούσαν την συζήτηση κι ο Χάροντας στον Αχέροντα, για πρώτη και τελευταία φορά, κατέβασε την κουκούλα από το κεφάλι του για να ακούσει καλύτερα! Και ξαφνικά όλοι νοιώσανε πως εκείνη η συζήτηση, δεν ήταν σαν τις άλλες. Κείνος ο θνητός δεν προσκυνούσε τους θεούς, αλλά είχε ξεπεράσει τα ανθρώπινα και πια, επικοινωνούσε με τους θεούς!

- Σωστά μιλάς, για συνέχισε λοιπόν.

- Αφού λοιπόν μιλάω σωστά, πάει να πει πως σκέφτομαι και σωστά! Κι αυτό ακριβώς πιστεύω κι εγώ όταν μιλάω μαζί σας, ενώ αντιθέτως καιίτοι θνητός, δεν τα καταφέρνω σχεδόν ποτέ τόσο καλά με τους ανθρώπους, δεν είναι πολύ αστείο αυτό, ε; Και ξέσπασε σε γέλια. Όντως ήταν αλήθεια αυτό που τους είπε, οπότε ξέσπασαν σε γέλια μαζί του κι οι θεοί! ...

- Ε λοιπόν σκέφτηκα το εξής. Εφόσον εσείς οι θεοί αποφασίσατε να με τιμωρήσετε παραδειγματικά επειδή αμφισβητώ την παντοδυναμία σας, αυτό σημαίνει πως την τιμωρία μου, την θεωρείτε ως την ιδανικότερη που θα μπορούσατε να μου επιβάλλετε! Οπότε είναι προφανές, πως η τιμωρία μου αφού είναι η γνώμη σας, συνεπώς είναι και εσείς οι ίδιοι και πως εάν την αντέξω και γίνω ένα με αυτήν, τότε ουσιαστικά, θα γίνω ένα και με σας! Άρα η βάσανος, είναι ο ευκολότερος τρόπος για να περάσω από την ανθρώπινη, στην θεϊκή διάσταση κι άμα τα καταφέρω και την υποστώ με καρτερία χωρίς να την αποφύγω, τότε πραγματικά θα γίνω ίδιος με σας και φυσικά, αλλοίμονό σας τότε χα χα χα, να δω που θα κρυφτείτε χα χα χα!

Κέρωσαν οι θεοί και η Ηχώ, άρπαξε αυτήν την φράση του Σίσυφου κι άρχισε να την σκορπάει παντού στον κόσμο, στον αέρα, στην θάλασσα, στους κάμπους, στα βουνά και στα φαράγγια. Κι έγινε ένα υπόκωφο βουητό κι όλοι οι άνθρωποι άρχισαν να αναρωτιούνται τι σημαίνει αυτό, ποιος το είπε κι από πού προέρχεται.

- Από την Σημαία τους απαντούσε η Ηχώ, από την Σημαία!

- Και που είναι αυτήν η Σημαία;

- Εκεί που ο Σίσυφος προσπαθεί να ανεβάσει τον βράχο του στην κορυφή και τώρα, έχει στήσει κουβέντα με τους θεούς, στην Ελλάδα, στο Λουτρό Ελασσόνας!

- Έτσι που λέτε, κάθε φορά που φτάνω εδώ πάνω και μian ανάσα πριν την κορυφή, ουσιαστικά φτάνω και μian ανάσα πριν από το να γίνω ίδιος με σας κι αν αυτό εσείς το θεωρείτε τιμωρία, εγώ το θεωρώ μοναδική ευλογία! Εσείς επιδιώξατε να με τιμωρήσετε κι εγώ μετέτρεψα την τιμωρία σας σε «μόχθο», τον σπουδαιότερο πλούτο, τον αμύθητο και ανεκτίμητο! Εκείνον που με ξεχώρισε από κάθε άλλο ζωντανό και με ανεβάζει κάθε φορά εδώ πάνω, στην Σημαία μου, μian ανάσα από την ανάσα σας, ίσα που δεν σμίγουν τα χείλη μου με τα δικά σας και ξέρετε κάτι; Εγώ αφήνω τον βράχο να ξανακυλήσει στο Σέλωμα, επίτηδες το κάνω!

Γούρλωσαν τα μάτια οι θεοί και κοίταζαν ο ένας τον άλλο με απορία!

- Ελίτηδες!!!;;; ... Γιατί!!!;;; ...

- Μα γιατί απλούστατα, ενώ είστε πιο ιδανικοί στην νόηση από τους ανθρώπους και διαφεντεύεται λέει την μοίρα τους, εντούτοις στερείστε κάτι πολύ σημαντικό έναντι αυτών.

- Εμείς!!!;; ... Τι!!!;; ...

- Την «σάρκα» αγαπητοί μου, την σάρκα και τον δίδυμο αδερφό της τον «μόχθο»! Τα παιδιά σας δηλαδή, αυτά που εσείς δημιουργήσατε και τα εγκαταλείψατε στον κόσμο να μεγαλώσουν μόνα τους, όπως έκαναν κι οι δικοί σας γονείς με σας. Και τα καταφέρνουν ακόμα, δεμένα μεταξύ τους, υπηρετώντας και δοξάζοντας το ένα το άλλο! Ω θεοί, για σκεφτείτε πόσο ευάλωτοι είστε απέναντί τους! Τόσες χιλιάδες χρόνια προσπαθείτε να πείσετε τους ανθρώπους για εγκράτεια, για αγάπη κι άντε υποδείξτε μου τώρα την παντοδυναμία σας! Όλες οι προσπάθειές σας είναι τυπωμένες μονάχα σε χαρτιά και κάθε άλλου είδους καλλιτεχνικά έργα και μόνο εκεί! Χωρίς τους καλλιτέχνες, απλά δεν θα υπήρχατε! Αυτοί είναι το πραγματικό ιερατείο σας! ... Και παρά τις εντολές σας, στην πραγματικότητα όλοι οι άνθρωποι σας έχουν κυριολεκτικά γραμμένους στα ... τελευταία των υποδημάτων τους! Ακόμη κι οι ελάχιστοι που σας επικαλούνται, που προσπαθούν να σας επιβάλλουν στους υπολοίπους κι όποτε θυμούνται ή τους βολεύει σας δοξάζουν επιλεκτικά, είναι εκείνοι που είναι χορτάτοι από την εκμετάλλευση των λόγων σας κι όχι οι πεινασμένοι κι όσοι δεν έχουν στον ήλιο μοίρα! Είστε θεοί των χορτάτων λοιπόν, των εκμεταλλευτών και πάσης φύσεως ηγεσιών, που σας περιφέρουν λες κι είστε το εμπόρευσμά τους στο παζάρι της διανοήσης!

Είστε εσείς που κηρύττετε αγαπάτε αλλήλους και την ίδια ακριβώς στιγμή, ευλογείτε και στολίζετε τις ασπίδες, τα όπλα τις σημαίες και τα λάβαρα που θα σφάξουν αυτούς τους ίδιους τους αλλήλους! Είστε εσείς, που οι δικαστές, οι γιατροί και οι δάσκαλοι, σας έχουν ειδώλια και εικονίσματα πίσω από τα γραφεία και τις έδρες τους, έχοντας πάντα γυρισμένα τα οπίσθιά τους προς εσάς, επιδεικνύοντας σαφώς πως για τους ίδιους δεν χρησιμεύετε παρά μονάχα στην εκμετάλλευση των πελατών τους, ώστε ευσυνείδητα και πάντα εις το όνομά σας, να τους αδικούν, να τους νοσούν και να τους μωραίνουν νομίμως και συστηματικά.

Και κάτι τελευταίο. Για θυμηθείτε, πόσοι από σας υπήρξατε αδιαλείπτως στην ιστορία της ανθρωπότητας, της σάρκας δηλαδή και του μόχθου; Όλοι γεννιέστε κάποια στιγμή και σβήνετε αργά και βασανιστικά στο πέραςμα των χρόνων, μέχρι να αντικατασταθείτε από κάποιους άλλους κι αυτό, γιατί κανένας σας δεν δύναται να υπηρετήσει δίκαια την παντοδύναμη σάρκα εν ζωή! Όλοι σας στην καλύτερη των περιπτώσεων, γινόσαστε δίκαιοι μονάχα μετά θάνατον. Εν ζωή, τα τυπωμένα κηρύγματά σας εξυπηρετούν μονάχα στο σκούπισμα των πισινών των χορτάτων οπαδών σας και για όσο φυσικά παραμένουν χορτάτοι! Μόλις πεινάσουν κι αυτοί, σας αντικαθιστούν άμεσα και χωρίς τον παραμικρό ενδοιασμό! Ποιοι λοιπόν είναι οι παντοδύναμοι, οι άνθρωποι ή οι θεοί;

Για αυτό λοιπόν δεν θέλω να σας μοιάσω ακριβώς, για αυτό κι αφήνω επίτηδες τον βράχο να ξανακυλήσει στο Σέλωμα, για να μετέχω πάντοτε σε ολόκληρη την πάνω κάτω διαδρομή. Την διαδρομή της ευδαιμονίας και της δυστυχίας. Γιατί θέλω να είμαι και θνητός και θεός ταυτόχρονα, πλήρης κι όχι μονάχα το ένα από τα δύο. Γιατί στο Άπειρον, το καθένα από αυτά είναι μισά. Δηλαδή κι εσείς θεωρείτε τους ανθρώπους αμαρτωλούς και συνεπώς μισούς, αλλά και οι άνθρωποι ενώ σας θεωρούν μόνο πανάγαθους και πανάρετους, ταυτόχρονα σας καθιστούν με την παντοδυναμία τους, παντελώς ανίκανους να επιβάλλετε την οποιαδήποτε δικαιοσύνη σας τουλάχιστον εν ζωή, οπότε κι εσείς μισοί είστε!

Έτσι λοιπόν εκμεταλλεύομαι την τιμωρία σας, ώστε μοχθώντας να βρίσκομαι ταυτόχρονα ανάμεσα και στους θεούς και στους ανθρώπους. Ανάμεσα στην σοφία και στην παντοδυναμία. Δεν επιδιώκω να είμαι μονάχα το ένα από τα δυο μισά, δηλαδή μισός, αλλά επιδιώκω να είμαι πλήρης και τα δύο μαζί, δηλαδή Ισόθεος. Κι αυτό, μπορώ να το επιτύχω μονάχα αντιστεκόμενος και αντιμετωπίζοντας την κάθε τιμωρία σας, με τον μεγαλύτερο δυνατό μόχθο. Καταλάβετε;

- Δηλαδή μέχρι που να ξεχαστείς από τους ανθρώπους, θα αμφισβητείς συνεχώς την παντοδυναμία μας;

- Μα εγώ είμαι ο τελευταίος που την αμφισβητώ κι οι πρώτοι, είστε σεις οι ίδιοι! Τόσες χιλιάδες χρόνια υποτίθεται ότι διαφεντεύεται τους ανθρώπους κι ακόμα δεν καταφέρατε να φέρεται την παραμικρή δικαιοσύνη ή αλληλεγγύη στις κοινωνίες τους. Παντού και πάντα, μια απέραντη

εκμετάλλευση! Κι εσείς θεοί που είστε; Πουθενά! Επομένως τι θα πρέπει να σας νοιάζει, το αν εγώ θα σας αμφισβητώ, ή η ανεπάρκειά σας!

Εμβρόντητος ο Δίας, γύρισε προς τον Πλούτωνα και του έκανε νόημα να φύγουν. Δεν μπόρεσε να το χωνέψει όμως ο Πλούτωνας πως πάλι ηττήθηκαν από τον Σίσυφο και γυρνώντας προς το μέρος του του λέει.

- Όπως εμείς, έτσι κι εσύ κάποτε θα ξεχαστείς!

- Χα χα χα, έχω φροντίσει όμως ακόμα και για αυτό!

- Δηλαδή; ...

- Να λέω κάποια στιγμή, όταν οι άνθρωποι αρχίσουν να με ξεχνάνε, να διορθώσω και το μεγαλύτερο ηθικό σας έγκλημα!

- Εμείς οι θεοί εγκληματήσαμε ηθικά!!!;;; ...

-Βεβαίως!

- Πότε και πως!!!;;; ...

- Χμ, όταν κηρύξατε πως τάχα δημιουργήσατε τον Χάροντα.

- Και πως εγκληματήσαμε!; ...

- Πιστώνοντάς του την απόλυτη θεϊκή μοναξιά! Είναι ότι πιο μοναχικό στο Άπειρον και ο μόνος που θα κληθεί να αυτοκαταστραφεί όταν πάψει να υφίσταται πάσης φύσεως έννοια μέχρι και η δική σας! Κι ενώ δεν θα έχει ζήσει ποτέ, θα είναι ο τελευταίος από καθετί άψυχο, ζωντανό ή θεϊκό που θα υπάρξει ποτέ! Οπότε αφού κι εσείς θα πεθάνετε πριν από αυτόν, γιατί δεν είναι αυτός ο μοναδικός πραγματικός θεός κι είστε εσείς!; ... Ο φόβος του δεν σας δημιούργησε, άρα εσείς δεν είστε τα δημιουργήματά του; Πως λοιπόν κηρύττετε πως εκείνος είναι δικό σας δημιούργημα κι όχι εσείς δικό του!; ... Όταν λοιπόν αρχίσω να ξεχνιέμαι από τους ανθρώπους, θα πάω στον Αχέροντα και θα του κάνω παρέα μέχρι να μείνουμε μονάχα οι δυο μας. Εγώ λοιπόν θα είμαι ο τελευταίος του θερσιμός πριν καταπιεί τον εαυτό του!

Κι όλοι στραφήκαν προς τον Αχέροντα κι ίσα που πρόλαβαν να δουν την τελευταία στιγμή από την κίνηση που έκανε ο Χάροντας, ξαναφορώντας για πάντα την κουκούλα του. Όλοι τους όμως αισθάνθηκαν, πως ήταν η πρώτη του φορά που συγκινήθηκε από την συμπόνοια κάποιου και μάλιστα όχι θεού όπως θα περίμενε κανείς, αλλά του Σισύφου του Ισόθεου! ...

... Καλή σας μέρα! ...

1:35 μμ

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ: ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ ΠΑΝΤΕΧΝΟΝ, ΠΠΟΠ **ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μαρτίνης**,
ΕΛΛΑΔΑ, Βόλος, Κ. Καρτάλη 184, ΤΚ 38221. Τηλέφ: +30.2421055037, κιν: +30.6976887021.
Email: ppop@olympiakopantechnon.gr Ιστότοπος: olympiakopantechnon.gr

ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ ΜΑΣ

<http://olympiakopantechnon.gr/>

<https://www.facebook.com/olympiakopantechnon/>

<https://plus.google.com/u/0/102138309701529715729>

<https://twitter.com/olympiakopante>

<http://antoniosmartinis.blogspot.gr/>

2007 ΟΛΥΜΠΙΑΚΟ

ΠΑΝΤΕΧΝΟΝ 2016